

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

w sprawie **K. G.**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lipca 2023 r.,

skargi wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt IX Ka 1612/22

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju VI Zamiejscowy Wydział
Karny z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej z dnia 9 sierpnia 2022 r., sygn. akt VI K
138/20,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej z dnia 9 sierpnia 2022 r., sygn. akt VI K 138/20, K. G. uznany został za winnego tego, że w dniu 3 listopada 2019 r. w G., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste tzw. marihuany w ilości 600 gramów i za przestępstwo to wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżony został apelacją obrońcy oskarżonego, który, formułując szereg zarzutów błędów w ustaleniach faktycznych i naruszenia przepisów postępowania, a także przepisów dotyczących wymiaru kary, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w Kielcach, wyrokiem z dnia 25 stycznia 2023 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Busku - Zdroju VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w P. wniósł skargę na ten wyrok i zarzucił naruszenie prawa procesowego, a mianowicie przepisu art.437 § 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w Busku-Zdroju VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej z dnia 9 sierpnia 2022 roku, sygn. akt VI K 138/20, i przekazaniu sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach niniejszej sprawy taka przesłanka nie zachodzi ze względu na przeprowadzenie przez Sąd pierwszej instancji dowodów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i brak powodów, dla których konieczne jest powtórzenie przewodu sądowego w całości.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 25 stycznia 2023 roku, sygn. akt IX Ka 1612/22, i przekazanie sprawy temu Sądowi jako właściwemu sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się zasadna i konieczne stało się uchylenie zaskarżonego nią wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Wprowadzona do Kodeksu postępowania karnego skarga na wyrok sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania (art. 539a k.p.k.), służyć ma powstrzymywaniu sądów odwoławczych od uchylania zaskarżonych wyroków, co przyczyniało się do przedłużania postępowania i skłonieniu tych sądów do wydawania orzeczeń reformatoryjnych, to jest zmieniających zaskarżone orzeczenie i rozstrzygających odmiennie co do istoty sprawy.

W art. 539a § 3 k.p.k. ustawodawca wskazał zamknięty katalog podstaw wniesienia skargi. Mogą to być wyłącznie uchybienia wskazane w art. 439 § 1 k.p.k., a więc bezwzględne przyczyny odwoławcze lub naruszenie art. 437 k.p.k., który w § 2 stanowi, że uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. (reguła *ne peius* z § 1) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Ta ostatnia przesłanka stanowi przedmiot oceny w przedmiotowej sprawie.

Przeprowadzenie przewodu sądowego w całości z pewnością obejmuje konieczność ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego, dotyczy to sytuacji gdy sąd pierwszej instancji w ogóle nie ujawnił żadnych dowodów albo wszystkie dowody zostały przeprowadzone w sposób nieprawidłowy albo wreszcie wszystkie zostały nieprawidłowo ocenione, co w realiach danej sprawy skutkowało nierzetelnością przeprowadzonego postępowania sądowego (zob. wyrok SN z 22 maja 2019 r., I KZP 3/19, OSNK z 2019 r., z. 6, poz. 31).

Z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach wynika, że Sąd ten dostrzegł potrzebę ponownego przeprowadzenia dowodu z zeznań z kluczowego w sprawie świadka P. J., odczytania jego wszystkich składanych w toku postępowania depozycji i ich zweryfikowania w kontekście innych dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego. Zauważyć trzeba, że w sprawie poza P. J. przesłuchany był właściwie jeden istotny z punktu widzenia treści zarzutu świadek P. K. Nie można też

nie dostrzec, że w toku przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji odczytano protokoły zeznań P. J. i przesłuchano go na okoliczność każdego z nich. W toku postępowania odwoławczego nie podjęto natomiast próby uzupełnienia postępowania dowodowego przez dodatkowe przesłuchanie, odczytanie zeznań lub skonfrontowanie z oskarżonym czy świadkiem, ograniczając się do ogólnikowych w swej istocie stwierdzeń co do konieczności powtórzenia przewodu sądowego w całości.

Rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego uznać należy za co najmniej przedwczesne. Sąd ten mógł bądź zmienić zaskarżony wyrok bądź uchylić go, ale po częściowym choćby uzupełnieniu postępowania dowodowego. Jednocześnie wnioski, które miałyby stać się podstawą orzeczenia powinny być wskazane i omówione konkretnie. Jeśli zatem zeznania P. J. były dla Sądu niewiarygodne, to należało to przekonująco uzasadnić. Przedstawienia argumentacji wymagało także zdyskwalifikowanie rozumowania przedstawionego w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego.

Obowiązujący model postępowania odwoławczego wymaga od Sądu rozpoznającego apelację zwiększonej aktywności związanej z uzupełnianiem postępowania dowodowego i preferuje wydawanie orzeczeń o charakterze reformatoryjnym, zaś uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania traktuje jako rozwiązanie o charakterze wyjątkowym, które powinno być powiązane z należyтым uzasadnieniem co do konieczności ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Tym wymogom Sąd Okręgowy w Kielcach nie sprostął i stąd konieczność wydania orzeczenia, jak w części dyspozytywnej wyroku.

[SOP]

[ms]